

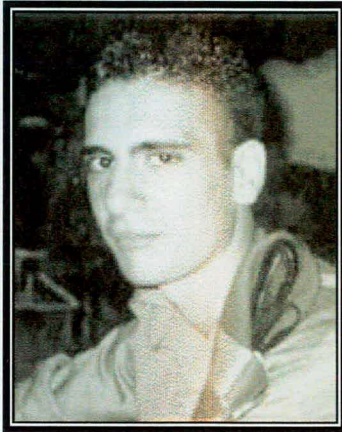

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראשון ארז תורג'מן ז"ל

בן אסתר ושלוש

נולד בירושלים

בתאריך ט"ו בטבת תשמ"ב, 10/1/1982

התגורר בירושלים

התגייס ביולי 2000

שרת בחיל ההנדסה

נפל בפעילות מבצעית סמוך לרמאללה

בתאריך ח' באדר תשס"ב, 19/2/2002

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 6 שורה: 6 קבר: 1

הותיר אחריו הורים, שני אחים ואחות

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן אסתר ושלוש. נולד ביום ט"ו בטבת תשמ"ב (10.1.1982) בירושלים. אח בכור לטל, דנה וזיו. ארז גדל והתחנך בירושלים. הוא החל את לימודיו בבית-הספר היסודי 'אפרתה', המשיך לתיכון 'אורט נביאים' וסיים את לימודיו בהצלחה. ארז היה בן נפלא, אח אהוב וחבר טוב. כמי שחונך על ערכים גדל להיות אדם אדיב ומנומס, שמקפיד להתחשב תמיד בכל הסובבים אותו. נכון היה לתרום מזמנו וממרצו לכל נזקק ועשה זאת בחיוך עדין ומתחטא שהיה נסוך תדיר על פניו. כאשר עברה אימו ניתוח קשה ומסובך עשה ארז ליד מיטתה לילות כימים ויחד עם זאת, בהיותו הבן הבכור, דאג לתפקודו הסדיר של הבית. בסיום כיתה י"א זכה לבלות את חופשת הקיץ אצל דודו ביפן וחזר עמוס כרימון בסיפורים ובחוויות. ארז נמשך לספורט וכאוהד מושבע של קבוצת 'הפועל ירושלים' בכדורגל השתדל להגיע לכל משחקה.

בסוף יולי 2000 התגייס ארז לצה"ל והתנדב להנדסה קרבית. על אף הקשיים שחווה בטירונות לא נכנע וסיים אותה בהצלחה. הוא עבר את מסלול הלוחם והמשיך בשמחה לקורס מש"קים. מפקדיו, שזיהו את

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

הפוטנציאל הגלום בו, המליצו לו לצאת לקורס קצינים, אך ארז ויתר וביקש להצטרף לגדוד 'להב', בו אמנם הוצב, במחלקה ששמה היה כשמו: 'רובאית-ארז'.

ארז אמר תמיד: "מי שמשרת - שישתדל לעשות את זה על הצד הטוב ביותר." הוא דרש מעצמו יותר ויותר להיות חייל טוב ויישם זאת הלכה למעשה. בכל עת שירותו ביצע כל מטלה ומשימה שהוטלו עליו במסירות רבה ובאיכפתיות מרבית. הוא היה יורד לפרטים הקטנים ודואג לרווחת חייליו. גם כאשר קיבל לפיקודו, כמש"ק צעיר, מחלקת חיילים מבוגרים ממנו, מצא עימם שפה משותפת והבדלי הגיל היו כלא היו.

בחופשת השבת האחרונה שבילה בביתו הספיק ארז להקדיש זמן לכל אחד מבני משפחתו האהובים ולהיפרד מהם. אף לא אחד מהם חשב, שזו פגישתם האחרונה.

ביום ח' באדר תשס"ב (19.2.2002) נפל ארז בפעילות מבצעית סמוך לרמאללה והוא בן עשרים. הוא הוצב עם עוד שבעה חיילים במחסום עין עריק. בלילה הצליחו מחבלים להתקרב למקום, והרגו שישה מהחיילים וביניהם ארז. עם ארז נפלו סרן משה עיני, סמ"ר מיכאל אוקסמן, סמ"ר תמיר עצאמי, סמ"ר מרק פודולסקי וסמ"ר בני קיקיס. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל. השאיר אחריו הורים, שני אחים ואחות. לאחר מותו הועלה לדרגת סמל-ראשון.

מתוך דברים שאמרה אמו של ארז ביום השנה לנפילתו: "שלום לך ארז בני בכורי, הגשם מלווה כל שלב בחייך הקצרים. גם כשנולדת ירד גשם, ושם במרומים בכו על נשמה זכה וטהורה שיורדת לארץ. וגם בנפילתך בכו השמיים על החיים הקצרים שנגדעו. חלפה שנה והלב ממאן לקבל שאתה לא איתנו. הלב שותת דם והעין דומעת. עומדים אנחנו היום כאן בהר הרצל. בהר הקדוש הזה, כאן בחלקת הארזים, בחלקת הקדושים והטהורים שנפלו על קידוש השם. מה לספר לך ארז, יש כל כך הרבה, חיינו השתנו לבלי הכר. חסרונוך השאיר חלל בלב כולנו, קשה לנו לשאת את המשא הכבד הזה. עדיין מצפים אנו לדפיקה בדלת, לריח המתוק שלך, לנשיקה, לשיחת הטלפון, 'אמא, אבא מה העניינים? מה שלומכם?', ול'משהו משהו', הפתגם שלך. ארז שלנו, לנו אור השמש כבר לא מאיר. אבל אתה, שנפלת על קידוש השם, נמצא בהיכל הקדושים והטהורים, היכל של הרוגי המלכות. תחת כיסא כבוד ה', שם עם האור הגדול, האור הנצחי, ששמור רק לצדיקים ולטהורים. ארז שלי. שם במרומים אין

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מחסומים ואין תורנויות. שם אתה וחבריך שעלו איתך בסערה השמימה, יושבים ולומדים תורה, אתה בטח יושב עם ארז, עם גילי, עם דורון, עם פנחס, עם אמיר ועם משה. אז בקשה לי אליך בני יקירי, אנא הרעישו את השמיים ובקשו גאולה לעם ישראל. ארז, עם כל הטוב שלך, עם האהבה הגדולה והחיבוק הגדול לכולם: לחברים, למשפחה, לחייליך. אנא בקש רחמים על כולנו. בקש שם למעלה במרומים גאולה לעם ישראל, גאולה בחסד וברחמים. סליחה בני שלא יכולתי להגן עליך מפני כדורי המרצחים, בני העוולה, שפגעו בך. אנא היושב במרומים, פנינו אליך נשואות ותפילה בליבנו בכל רגע ורגע, אתה הכל-יכול, אנא קיים בנו את הפסוק: "כה אמר ה' אלוקים הנה אני פותח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם על אדמת ישראל ונתתי רוחי בכם וחייתם."

אחותו דנה כתבה לזיכרו: "היית רק בן 20 ולא תגדל יותר/ ובכל שנה שתעבור תישאר בן עשרים/ גם אני אגדל וגם אני אגיע לגיל עשרים, ומה אז?/ מה עם השנים שאחר כך - צבא, משפחה, ילדים/ ומה אתך?/ אתה תישאר בן 20 ואני אגדל/ ואראה את הילדים שלי מתחתנים/ ואתה - לזה אתה לא תזכה/ ואני אגדל/ ואגיע לגיל זקנה/ וכמובן שאתה תישאר/ באותה השנה/ ואני אגדל - ואמות/ ואתה תחכה לי שם/ ואז נדע שזהו זה - נגמר/ ונישאר כך ביחד - לעולם!" "היה לי אח שעכשיו הוא מלאך. אני לא רוצה מלאך, אני רוצה את אותו אח... ארז, נזכור תמיד את החיוך העדין, את ההתחשבות שלך ואת הנכונות שלך לתרום... ארז, אתה משאיר לנו זיכרונות של צחוק וחיים. אנחנו נזכור אותך תמיד ואנחנו מבטיחים להיות חזקים."

עץ ניטע לזיכרו של ארז בהרי ירושלים בידי קהילת הוד והדר - התנועה המסורתית.

לזכרו של ארז הוקם אתר אינטרנט שכתובתו: www.erezt.com.